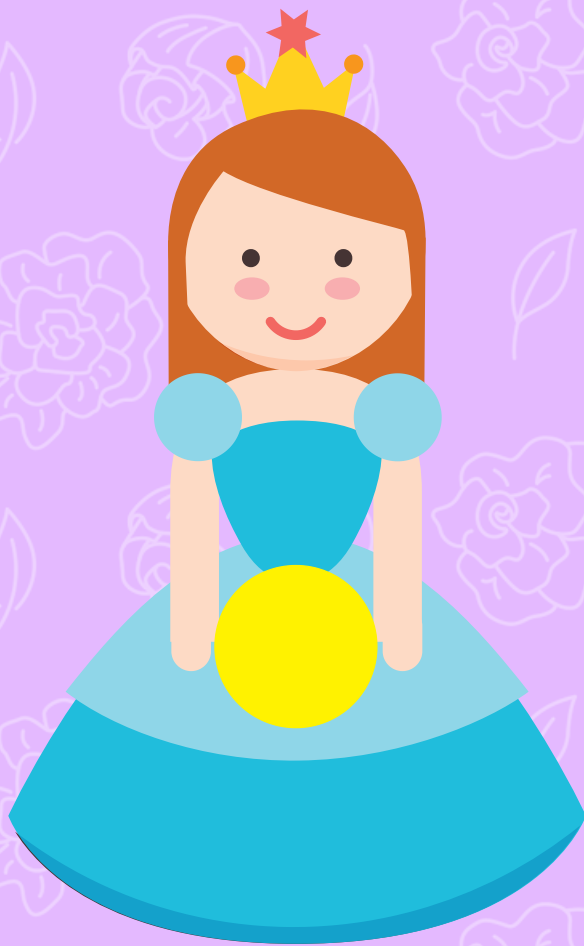
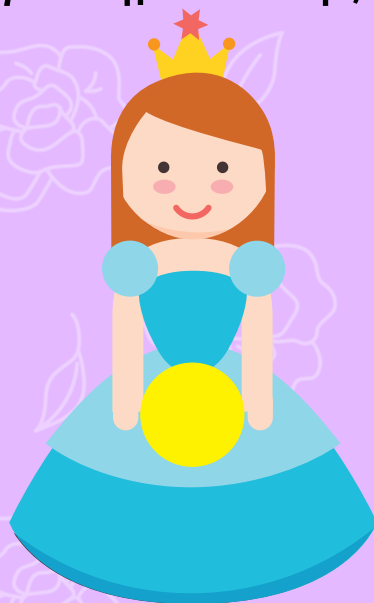


# Ο βάτραχος που έγινε πρίγκιπας



Τον παλιό καλό καιρό ζούσε ένας βασιλιάς.  
Όλες οι θυγατέρες του ήταν πανέμορφες,  
η μικρότερη όμως ήταν τόσο όμορφη,  
ώστε ακόμα κι ο ήλιος,  
που τόσα έχουν δει τα μάτια του, τη θαύμαζε  
κάθε φορά που αντίκριζε το πρόσωπό της.  
Κοντά στον πύργο του βασιλιά ήταν ένα μεγάλο  
και σκοτεινό δάσος. Και μέσα στο δάσος,  
ανάβλυζε μια πηγή. Τις πολύ ζεστές μέρες  
λοιπόν η κόρη του βασιλιά πήγαινε στο δάσος  
και καθόταν να δροσιστεί πλάι στα νερά της.  
Και για να περνάει την ώρα της, είχε ένα χρυσό  
τόπι, που το πετούσε ψηλά και το 'πιανε πάλι.  
Το τόπι αυτό ήταν  
το πιο αγαπημένο της παιχνίδι!



Να όμως που μια φορά ήρθαν έτσι  
τα πράγματα και το χρυσό τόπι της ξέφυγε.  
Η βασιλοπούλα είχε σηκώσει ψηλά τα χέρια της  
για να το πιάσει αλλά ξαστόχησε κι αυτό  
κατρακύλησε στο χώμα κι έπεσε ίσια μέσα  
στα νερά της πηγής.



Η βασιλοπούλα προσπάθησε να μην το χάσει  
απ' τα μάτια της, το τόπι όμως εξαφανίστηκε  
μέσα στα νερά. Κι η πηγή ήταν τόσο βαθιά,  
που δεν έβλεπες τον πάτο. Τότε η κόρη άρχισε  
να κλαίει κι έκλαιγε όλο και πιο δυνατά  
και παρηγοριά δεν είχε.

Κι έτσι όπως έκλαιγε και χτυπιόταν,  
άκουσε ξάφνου μια φωνή να τη ρωτάει:

*"Τι έχεις βασιλοπούλα μου  
και κλαις τόσο σπαραχτικά;"*



Η πεντάμορφη γύρισε και τι να δει; Ένας βάτραχος είχε βγάλει το κεφάλι του έξω από τα νερά και της μιλούσε μ' ανθρώπινη φωνή.

"Αχ, εσύ είσαι, βάτραχε," είπε.

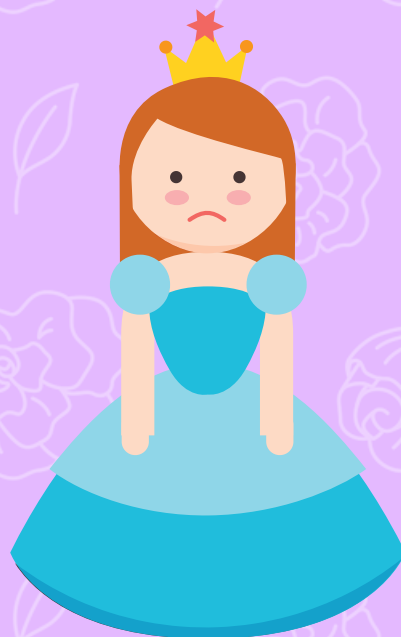
Κλαίω για το χρυσό μου τόπι,  
που μου έπεσε στο νερό."

"Ησύχασε κι άλλο μην κλαις," αποκρίθηκε ο βάτραχος. "Εγώ θα σε βοηθήσω.

Αλλά τι θα μου δώσεις, αν σου φέρω πίσω το χρυσό σου τόπι;"

"Ό, τι κι αν μου γυρέψεις, καλέ μου βάτραχε," απάντησε η βασιλοπούλα.

"Τα φορέματά μου, τα μαργαριτάρια μου και τα πολύτιμα πετράδια μου, ακόμα και τη χρυσή κορόνα που φοράω."



Ο βάτραχος τότε είπε:

"Δεν θέλω ούτε τα φορέματά σου, ούτε τα μαργαριτάρια και τα πολύτιμα πετράδια σου, ούτε τη χρυσή κορόνα που φοράς. Θέλω να μ' αγαπάς, να μ' έχεις φίλο σου και σύντροφο στα παιχνίδια σου. Να μ' αφήνεις να κάθομαι δίπλα σου στο τραπέζι σου, να τρώω από το πιάτο σου, να πίνω απ' το ποτήρι σου και να κοιμάμαι στο κρεβατάκι σου. Αν μου τα υποσχεθείς όλα αυτά, τότε θα βουτήξω ως τον πάτο και θα σου φέρω πίσω το χρυσό σου τόπι."

"Αχ, ναι!" είπε βασιλοπούλα,  
"Σου υπόσχομαι πως θα έχεις ό,τι θελήσεις!  
Φτάνει να μου ξαναφέρεις το χρυσό μου τόπι."

Ο βάτραχος βούτηξε με το κεφάλι κάτω στα νερά. Και πριν περάσει πολλή ώρα, ξαναβγήκε κρατώντας στο στόμα του το χρυσό τόπι. Η κόρη, καταχαρούμενη που ξανάβρισκε το ωραίο της παιχνίδι, το άρπαξε στα χέρια της κι έφυγε τρέχοντας.

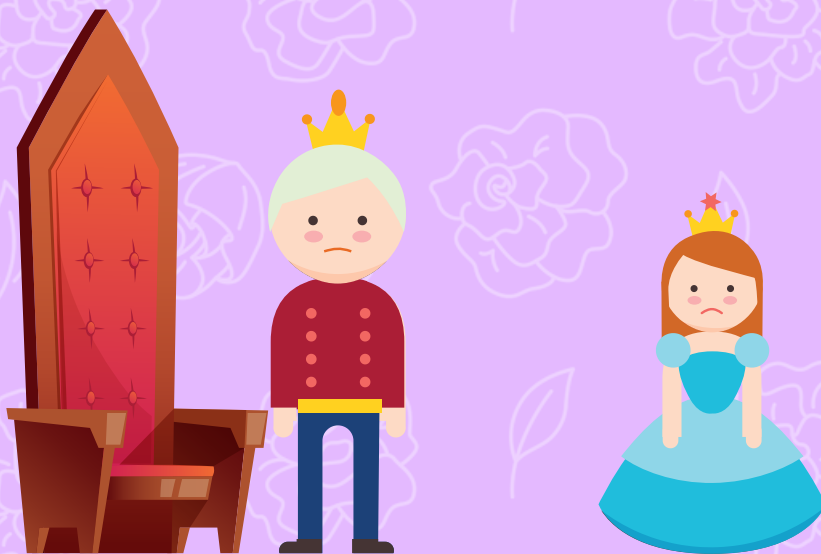


"Περίμενε, περίμενε," φώναξε ο βάτραχος πίσω της. "Πάρε με κι εμένα μαζί σου, δεν μπορώ να τρέξω σαν εσένα." Άδιστα όμως φώναζε. Η βασιλοπούλα δεν του 'δωσε καμία σημασία. Τρέχοντας γύρισε στο παλάτι και ξέχασε αμέσως τον καημένο το βάτραχο, που άλλο δεν του έμενε να κάνει, παρά να γυρίσει και πάλι στα νερά της πηγής του.

Την άλλη μέρα, μόλις κάθισε στο τραπέζι μαζί με το βασιλιά και όλους τους παλατιανούς, ξάφνου, κάτι ανέβαινε πηδώντας τις μαρμάρινες σκάλες του παλατιού. Κι όταν έφτασε πάνω, χτύπησε την πόρτα και φώναξε:

"Βασιλοπούλα, μικρή βασιλοπούλα,  
άνοιξέ μου!"





Η πεντάμορφη έτρεξε να δει ποιος χτυπούσε. Αλλά όταν άνοιξε την πόρτα, αντίκρισε μπροστά της το βάτραχο. Αμέσως σφάλισε την πόρτα, τη μαντάλωσε όσο πιο γρήγορα μπορούσε και κάθισε πάλι στο τραπέζι. Η καρδιά της όμως είχε παγώσει από το φόβο.

Ο βασιλιάς κατάλαβε ότι η μικρή του κόρη έτρεμε και τη ρώτησε:

*"Παιδί μου, τι φοβάσαι;"*

*"Αχ, όχι, πατέρα,"* αποκρίθηκε εκείνη.

*"Είναι ένας απαίσιος βάτραχος."*

*"Και τι θέλει ο βάτραχος από σένα;"*



"Αχ, πατέρα μου καλέ, χτες που ήμουνα στο δάσος κι έπαιζα πλάι στην πηγή, έχασα το χρυσό μου τόπι μέσα στα νερά. Έβαλα τα κλάματα, κι ο βάτραχος, που μ' άκουσε, βούτηξε και μου το 'φερε πίσω. Κι επειδή επέμενε πολύ, του 'ταξα πως θα 'μαστε φίλοι. Δεν φανταζόμουνα πως θα μπορούσε να βγει και να ζήσει έξω απ' το νερό. Να, όμως που βγήκε και τώρα περιμένει να τον πάρω κοντά μου."

Τη στιγμή εκείνη η πόρτα χτύπησε πάλι κι ο βάτραχος φώναξε:

"Βασιλοπούλα όμορφη, έλα να μου ανοίξεις την πόρτα! Εχτές τι μου έταξες, δεν το θυμάσαι;»

Ο βασιλιάς τότε είπε:

"Όταν δίνεις το λόγο σου, πρέπει να τον κρατάς. Πήγαινε και άνοιξέ του."

Η βασιλοπούλα πήγε, λοιπόν, και του άνοιξε, κι ο βάτραχος μπήκε και την ακολούθησε μέχρι την καρέκλα της.







*"Σήκωσέ με και πάρε με κοντά σου."*

Η βασιλοπούλα δίστασε, ώσπου ο βασιλιάς την πρόσταξε να το κάνει. Όταν ο βάτραχος βρέθηκε στην καρέκλα, ήθελε ν' ανέβει στο τραπέζι. Κι όταν ανέβηκε στο τραπέζι,

είπε στη βασιλοπούλα:

*"Σπρώξε τώρα πιο κοντά το χρυσό πιατάκι σου, για να φάμε μαζί."*

Η όμορφη βασιλοπούλα έκανε πράγματι αυτό που της ζήτησε, αλλά φαινόταν πως το έκανε με κρύα καρδιά. Ο βάτραχος καλόφαγε, εκείνη όμως δεν κατάφερε να καταπιεί μπουκιά.

Τέλος της είπε: *"Έφαγα και χόρτασα και τώρα είμαι κουρασμένος. Πήγαινέ με λοιπόν στην κάμαρά σου και στρώσε*

*τα μεταξωτά σεντόνια να πέσουμε για ύπνο."*



Η βασιλοπούλα έβαλε τα κλάματα. Ο κρύος  
βάτραχος την αηδίαζε. Ούτε να τον πιάσει  
δεν ήθελε. Όχι και να κοιμηθεί μαζί του  
στο ίδιο κρεβάτι!

Ο βασιλιάς όμως θύμωσε και είπε:

*"Αυτόν που σε βοήθησε όταν είχες  
την ανάγκη του, δεν πρέπει μετά  
να τον ξεχνάς και να τον περιφρονείς."*

Τότε τον πήρε κι εκείνη με τα δυο της δάχτυλα,  
τον ανέβασε στην κάμαρά της και τον άφησε  
σε μια γωνιά. Όταν όμως πλάγιασε  
στο κρεβατάκι της, εκείνος σύρθηκε κοντά της  
και της είπε:

*"Είμαι κουρασμένος, θέλω να κοιμηθώ στα  
πούπουλα όπως εσύ. Πάρε με κοντά σου."*

Εκείνη τότε θύμωσε τόσο πολύ,  
που τον άρπαξε και  
τον πέταξε μ' όλη τη δύναμή της στον τοίχο:

*"Τώρα πια θα μ' αφήσεις ήσυχη,  
παλιοβάτραχε!"*



Να όμως που πέφτοντας ο βάτραχος,  
δεν ήταν βάτραχος πια!

Ήταν ένα βασιλόπουλο με όμορφα,  
καλοσυνάτα μάτια. Της διηγήθηκε τότε εκείνος  
πως μια κακιά μάγισσα τον είχε καταραστεί  
και κανείς δεν θα μπορούσε να τον σώσει  
απ' την κατάρα της, παρά μονάχα εκείνη  
η μικρή, η πανέμορφη βασιλοπούλα.

Την άλλη κιόλας μέρα, έφυγαν  
για το βασίλειό του όπου παντρεύτηκαν  
και έζησαν εκείνοι καλά κι εμείς καλύτερα!



# Κλασικά Παραμύθια & Μύθοι του Αισώπου

Η Κοκκινοσκουφίτσα

Η Πεντάμορφη και το Τέρασ

Η Σταχτοπούτα

Η Χιονάτη

Η Ωραία Κοιμωμένη

Ο Βασιλιάς και το αλάτι

Ο βάτραχος που έγινε πρίγκιπας

Ο λύκος και τα 7 κατσικάκια

Τα τρία γουρουνάκια

Ο Τζακ και η φασολιά

Τα καινούργια ρούχα του Αυτοκράτορα

Η πριγκίπισσα και το μπιζέλι

Το ασημόπαπο

Η αλεπού και ο κόρακας

Η αλεπού και ο πελαργός

Ο λαγός και η χελώνα

Το λιοντάρι και το ποντίκι

Ο τζίτζικας και ο μέρμηγκας

και πολλά ακόμα!

